

Cooperacio

GENER 2008

21

Sensibilitzar sobre
la realitat del Sud

P. R. - ACCD

Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament

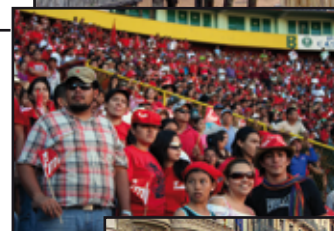
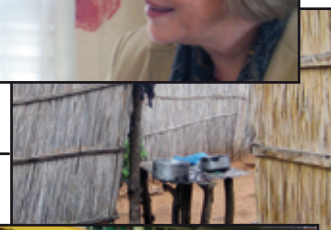
Generalitat
de Catalunya

LA VINYETA DEL MES

ÍNDEX

- 3 Editorial
- 4 En profunditat
- 6 Les notícies de l'Agència
- 8 Aproximació a
- 10 Àfrica subsahariana
- 12 Amèrica Central i Carib
- 14 Amèrica del Sud
- 16 Mediterrània
- 18 Acció Humanitària
- 20 Sensibilització
- 22 Breus
- 23 Cultura solidària
- 24 Contraportada

La comunicació, clau de volta de la sensibilització

Al llarg dels darrers anys, els moviments de solidaritat i cooperació internacionals hem pensat, parlat i debatut, tant des de fora com sobretot des de dins del propi sector, sobre què és, què ha de ser i què no ha de ser la cooperació al desenvolupament; les polítiques, les pràctiques, i les estratègies. De ben segur que ens queden coses per parlar, per corregir, per millorar i per seguir creixent, però podem estar satisfets de com hem anat perfilant i consolidant la perspectiva amb la que des de la cooperació al desenvolupament treballem al Sud per la reducció de la pobresa i les desigualtats. D'aquest treball i dels seus resultats, en tenim estudis, indicadors i avaluacions que, afegits a l'experiència, ens han ajudat a millorar.

Ens resta un àmbit però que des de la cooperació al desenvolupament encara massa recentment hem començat a incorporar en les nostres estratègies i no hem definit uns indicadors que ens permetin una avaluació objectiva dels seus resultats: és l'àmbit de la sensibilització i l'educació pel desenvolupament. D'uns anys ençà, això sí, ha estat notable l'increment d'esforços dedicats a la informació i sensibilització de la ciutadania vers les interrelacions Nord-Sud, i la responsabilitat i possibilitat de cadascú de nosaltres per influir en la transformació d'aquestes relacions cap a una realitat social justa, respectuosa i solidària amb el desenvolupament de tots els pobles del món.

I és lògic i important que sigui així. Perquè un bon treball de pedagogia sobre les relacions polítiques i econòmiques mundials i de difusió de la Cooperació Catalana, no només repercutirà beneficiosament en el desenvolupament dels pobles del Sud receptors de la cooperació, sinó que de ben segur també farà dels països del Nord unes societats més conscients, responsables i justes. I aquesta és també l'aposta de l'ACCD. Una aposta per informar, comunicar i promoure les bases per una transformació social progressiva i responsable. I, amb aquest objectiu hem buscat la complicitat i implicació de tots els actors socials, entre els quals els mitjans de comunicació audiovisual, un dels actors amb més capacitat d'incidència social. Potser no hi ha elements objectius per evaluar la influència real dels mitjans de comunicació sobre la societat, però sí per fer-ho sobre la seva difusió com poden ser els índexs d'audiència o de lectura, per exemple.

Mostra d'aquesta col·laboració entre l'ACCD i els mitjans de comunicació a partir d'aquest mes de febrer podreu veure la nova sèrie de TV3 *Latitud Júnior*. Ens agradaria molt que la seguíssiu

Andreu Felip i Ventura

Director de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD)

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

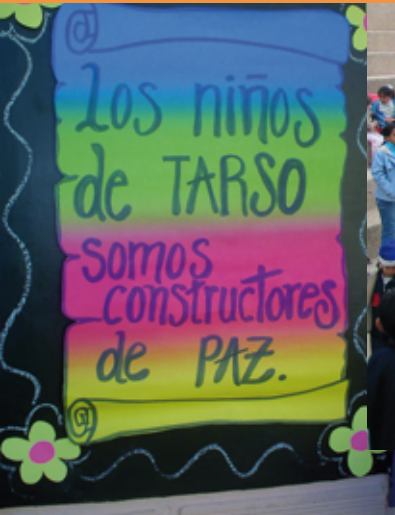

Edita:
Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament
Departament de la Vicepresidència
Generalitat de Catalunya
Via Laietana, 14, 4a planta - 08003 Barcelona
Tel. +34 93 567 64 00 Fax: +34 93 567 64 07
Correu electrònic: accd@gencat.cat
Web: www.cooperaciocatalana.cat

Coordinadora de l'Àmbit de Comunicació	Anna Salvador i Alonso
Redacció i Dani Vilaró Donat	Sandra Arolas i Farré, Ferran Cívit i Martí, Eva Vicens Andrés
Col·laboradors / es	Equip tècnic de l'ACCD
Maquetació	Àmbit de Comunicació de l'ACCD
Impressió	Signes, disseny i comunicació, s. l.

Dipòsit legal: B-17309-2005
ISSN 1887 - 8830

En profunditat

Amb el suport de l'ACCD i en col·laboració amb centres d'ensenyament secundari de Catalunya, l'Àrea de Documentals, Educatius i Nous Formats de Televisió de Catalunya ha produït el programa *Latitud Júnior*, que presenta diversos projectes de la Cooperació Catalana. TV3 emetrà el programa *Latitud Júnior* al llarg dels mesos de febrer i març.

A. S. A. - ACCD

El *Latitud Júnior* mostra joves de diversos països que impulsen o participen en projectes que duu a terme la Cooperació Catalana en països en vies de desenvolupament de l'Àfrica subsahariana, el continent americà o la conca mediterrània. Són projectes que incideixen en l'àmbit de la salut (com ara el tractament i la prevenció del VIH/SIDA), en la protecció del medi ambient, en l'impuls de la igualtat de gènere, o en pràctiques que busquen la construcció d'una pau ferma i duradora en els països que estan en conflicte, i que, o bé són fruit de la política de cooperació directa impulsada per l'ACCD, o bé són projectes que duen a terme entitats catalanes amb el suport de l'ACCD. Es tracta de sis reportatges, cadascun dels quals té una durada aproximada de 25 minuts.

El programa s'estructura en dues parts clarament diferenciades: per un costat, la descripció, per part d'un o una jove del Sud, de la situació del país on viu i del benefici que aporta a la seva comunitat l'execució d'un projecte de la Coope-

ració Catalana. Per altra banda, es planteja una segona part amb el debat que aquest reportatge genera entre joves estudiants catalans, a qui es demana una reflexió al voltant de les situacions que veuen en el reportatge

Latitud Júnior.

La Cooperació Catalana a TV3

Sobreviure a Palestina

Títol: Desenvolupament cultural, polític i dinamització comunitària a Nablus (Cisjordània).

Objectius:

⇒ Millorar les condicions socials, polítiques i culturals dels i les joves palestines a Nablus mitjançant el suport a les seves accions i el foment de la seva incidència en l'agenda política local, tot emmarcat en accions de transformació social.

Entitat: Servei Civil Internacional (SCI) de Catalunya.

Soci local: Hewan Children's Center (Nablus).

Dones al Marroc: camí a la igualtat

Títol: Programa per a la integració de les dones i els joves en el procés de desenvolupament local de la província de Chefchaouen.

Objectius:

⇒ Cursos d'alfabetització per a dones, amb el resultat de 276 dones alfabetitzades.

⇒ Cursos de tall i confecció: formació de 112 dones.

⇒ S'han posat en marxa diverses cooperatives (cooperativa de Tallassemthane i Tachrouk) i es facilita la comercialització dels seus productes.

⇒ S'ha fet sensibilització sobre salut infantil, higiene i escolarització infantil.

⇒ S'ha finalitzat la construcció del centre sociocultural.

Entitat: Sodepau

Soci local: Association Talassemthane pour l'Environnement et le Développement.

Defensors de la natura a Nicaragua

Títol: Programació per a la gestió ambiental integral i sostenible de la Laguna de Apoyo.

Objectius:

⇒ Conjunt d'accions encaminades a enfortir les municipalitats en la gestió de la Laguna de Apoyo, amb especial èmfasi en la gestió ambiental i l'ordenament territorial d'aquesta reserva natural, així com per a facilitar les eines per a reduir els efectes de degradació ambiental i l'impacte dels fenòmens geològics.

Entitat: Geòlegs del Món Catalunya.

Soci local: AMICTLAN (Associació de Municipis Integrats per la Conca i Territoris de la Laguna de Apoyo de Nicaragua).

Moçambic: stop SIDA

Títol: Programa de lluita contra el VIH/SIDA a Moçambic.

Objectius: L'objectiu general del programa és contribuir a la reducció de la transmissió del VIH/SIDA i recolzar a les persones més vulnerables afectades pel virus. El projecte es concreta en diverses accions:

⇒ Sessions d'informació i educació comunitària.

⇒ Distribució de preservatius.

⇒ Capacitació de voluntaris per dur a terme educació i ajuda a domicili.

⇒ Suport alimentari en cures i visites a domicili.

Entitat: Creu Roja Catalunya.

Soci local: Creu Vermelha Moçambique.

Construint la pau a Colòmbia

Títol: Programa de participació democràtica i construcció de pau.

Objectius: Enfortir la cultura de la democràcia participativa dels habitants de Tarso, per fomentar la seva intervenció en els temes locals.

⇒ Dignificar el desenvolupament social per aconseguir la pau al municipi.

⇒ Acompanyament al creixement infantil i a les famílies en situació de risc social del municipi.

Entitat: ACCD.

Soci local: Asamblea Municipal Constituent de Tarso (Antiòquia).

Indígenes, guardians de l'Amazònia d'Equador

Títol: Projecte Sasiku de desenvolupament de l'Educació Intercultural Bilingüe.

Descripció del programa / Objectius: L'objectiu general és enfortir la institucionalitat de la Direcció General d'Educació Intercultural Bilingüe (DINEIB).

⇒ Ajudar a la recuperació de l'ús de llengües minoritzades.

⇒ Elevar la qualitat docent del sistema d'Educació Intercultural Bilingüe, millorar la gestió pública dels líders indígenes.

Concretament a la regió amazònica d'Equador amb el poble shuar.

⇒ Programa de professionalització: llicenciatura Educació Intercultural Bilingüe.

Entitat: ACCD.

Soci local: Direcció Nacional d'Educació Intercultural Bilingüe (DINEIB).

les notícies

10.000 persones visiten l'espai de l'ACCD al Festival de la Infància

L'ACCD va participar del 27 de desembre al 4 de gener en la 45ena edició del Festival de la Infància, a la Fira de Barcelona, amb l'activitat "Quin Cacao!", una xocolateria de comerç just per al foment lúdic i participatiu del consum responsable. Al llarg dels nou dies d'activitat es van servir més de 5.000 racions de xocolata instantània i prop de 10.000 persones van passar per l'estand. L'activitat proposada va consistir en una degustació de xocolata de la cooperativa Alternativa 3.

Acords de la Cooperació Catalana amb l'ACNUR i el Fons de Població de Nacions Unides

REDACCIÓ - ACCD

L'ACCD i el Fons de Població de Nacions Unides (UNFPA) van signar l'11 de desembre el primer acord marc de col·laboració entre els dos organismes, mitjançant el qual la Cooperació Catalana aporta 835.000 euros per al finançament de diverses iniciatives en els àmbits de la salut sexual i reproductiva i la formació a països com Moçambic, Etiòpia, RD del Congo i Guatemala.

En concret, les actuacions d'enguany se centraran en garantir l'accés a serveis de salut reproductiva d'alta qualitat, la planificació

familiar, la prevenció del VIH/Sida, l'enfortiment de les capacitats institucionals, els microcrèdits, el treball amb joves i la formació i capacitat d'experts. Amb l'acord, es crea un canal estable de col·laboració amb UNFPA que, com en el cas d'altres agències de Nacions Unides, converteix la Cooperació Catalana en l'única cooperació governamental no estatal que col·labora amb aquest organisme multilateral.

Pel que fa a l'ACNUR, l'ACCD destinarà 650.000 euros a programes de suport a la població refugiada a l'est del Txad i al Sàhara Occiden-

tal. Amb el programa d'acció humanitària al Txad, s'assistirà població refugiada sudanesa i les comunitats d'acollida de l'est del país proporcionant-los accés a aigua potable. L'actuació al Sàhara Occidental pretén generar mesures de confiança entre la població refugiada sahrauí als camps i els habitants del Sàhara Occidental mitjançant l'establiment de contactes entre les dues poblacions. L'objectiu és contribuir a una resolució pacífica del conflicte a la zona. Amb l'aportació econòmica d'enguany, des de 2004 l'ACCD ha destinat més de 1,2 milions d'euros a l'assistència de població refugiada

de l'Agència

REDACCIÓ - ACCD

L'Agència Catalana de la Joventut i l'ACCD han seleccionat nou joves per a treballar en projectes de desenvolupament a països del Sud. Es tracta d'una nova edició del programa Joves Cooperants, organitzat per Joventut i l'ACCD amb el suport de la Federació Catalana d'ONGD.

El programa Joves Cooperants ofereix contractes laborals a joves en atur menors de 30 anys per fer tasques de cooperació durant nou mesos a països en vies de desenvolupament. Els projectes d'enguany es realitzaran a Mali, Níger, Mauritània, Bolívia, El Salvador, Nicaragua, Marroc, Equador, Hondures i Guatemala.

El programa té com a objectius oferir a joves llicenciats la possibilitat de formar-se i adquirir coneixements i habilitats en el sector de

Seleccionats els nou joves del programa Joves Cooperants

la cooperació internacional, per tal de facilitar-ne la seva inserció laboral, promoure la figura del coo-

perant com a nou filó d'ocupació i donar suport a projectes de cooperació de les ONGD catalanes

Resolució de la convocatòria de programes pluriennals de cooperació al desenvolupament

L'ACCD ha impulsat una nova edició de la convocatòria de programes després de la de l'any 2005, que ha ampliat ara amb nous àmbits de treball. En total s'han subvencionat un total de 46 programes pluriennals de cooperació al desenvolupament en les seves quatre línies: cooperació, educació per al desenvolupament i sensibilització, gestió de riscos

i prevenció de desastres, i programes de Desarmament, Desmobilització i Reintegració (DDR). La quantitat total de les subvencions a programes ha estat de 20,1 milions d'euros. S'entén per programa l'instrument de cooperació de caràcter pluriennal que té per finalitat la consecució d'un objectiu general de desenvolupament i que pot contemplar

intervencions en un o diversos països i en un o diversos sectors establerts com a prioritaris en aquesta convocatòria.

El quadre amb la totalitat de la resolució, entitats, programes i localització geogràfica es pot consultar al web de l'ACCD: www.cooperaciocatalana.cat

Aproximació a

“Fins quan aguantarà la pressió la població palestina?”

E. V. - ACCD

E. V. - ACCD

El 23 i 24 de gener la Comissionada General d'UNRWA va venir a Barcelona per signar el segon acord marc de col·laboració entre l'Agència que representa i la Generalitat de Catalunya, donant continuïtat al treball conjunt que van iniciar l'any 2004. La visita va coincidir amb l'empitjorament de la situació a la Franja de Gaza, que va veure com Israel tancava les seves fronteres i suspenia el subministrament de combustible, llum i altres serveis de primera necessitat. Des de la seu central d'UNRWA a Gaza i a Amman, Karen Koning

AbuZayd vetlla per l'accés a l'educació, els serveis socials i la salut a la població palestina que viu a Jordània, al Líban, a Síria, a Cisjordània i Gaza. Coordina l'acció de 28.000 treballadors, principalment professors i personal sanitari local.

La pregunta per començar és gairebé obligada... quina és la situació avui a la Franja de Gaza?

La situació és molt greu, especialment des del 21 de gener. No és només que la població de la Franja s'hagi quedat sense llum o sense serveis bàsics, sinó que la situació fa massa temps que dura, s'agreuja

per moments i la població està arribant al seu límit... fins quan aguantaran la pressió?

“La situació ja fa massa temps que dura, s'agreuja per moments i la població està arribant al límit”

De fet, la crispació va arribar a tal punt que es van bombardejar les fronteres amb Egipte per poder sortir del territori en busca d'aliments, medicines...

Només hi va haver una part de la població que va poder creuar el pas fronterer amb Egipte, l'únic no controlat per les forces israelianes, però va ser entrar a la ciutat i arrasar amb tot el que van trobar: menjar, medicaments, aigua... Estan desesperats, perquè no tenen lli-

Karen Koning AbuZayd, Comissionada General d'UNRWA

bertat de moviments, no poden passejar, anar a veure els seus familiars als hospitals, alguns ni tan sols poden anar a treballar perquè la seva feina està a Israel o Egipte...

“Fan falta decisions polítiques i un compromís internacional a la més alta escala per acabar amb la situació actual”

D'aquí que un tant per cent molt elevat de refugiats palestins depenguin de l'ajuda humanitària...

El 80% dels refugiats palestins depenen de l'ajuda humanitària, o sigui, gairebé tots... però també és veritat que només els organismes multilaterals tenim certes possibilitats de maniobrar i gestionar recursos. De fet, molts dels habitants de camps depenen exclusivament d'UNRWA per cobrir les seves necessitats més fonamentals.

Com es crea aquesta agència i com treballau?

L'UNRWA va ser creada per l'ONU el 1949 i atén una població refugiada palestina de més de 4,1 milions de

persones en serveis bàsics de l'àmbit de la salut, l'educació, els serveis socials i l'ajut humanitari. L'Agència actua com un fons que gestiona els recursos dels països donants i dóna resposta a les seves necessitats bàsiques més urgents...

Entre els donants, Catalunya és l'únic govern no estatal que hi col·labora. Com veu aquesta participació i el compromís ferm de seguir donant suport que ha manifestat el Govern català?

Fins avui, la Cooperació Catalana ha executat prop d'1,4 milions d'euros amb UNRWA d'ençà de la signatura del primer acord marc. I ara obrim la segona etapa amb una nova signatura i el compromís de seguir treballant junts, almenys, durant tres anys més. Només podem mostrar gratitud i posar aquesta pràctica com a exemple a seguir per d'altres països o governs

descentralitzats. La situació és la que és, i les necessitats cada cop són més grans. Per això cal també la implicació dels governs més enllà del purament econòmic: fan falta decisions polítiques i un compromís internacional a la més alta escala per acabar amb aquesta situació.

Així doncs, com hem de mirar el futur de la població palestina, dels refugiats?

Hem de tenir esperança i fer arribar les mostres de suport a través d'ajuda humanitària, serveis bàsics... a la població de la zona. Ells estan perdent l'esperança i hem d'evitar que siguin els responsables de la seva supervivència. Perquè la negació de llibertats, el no respectar els seus drets humans, farà que es tornin boigs o que es prenguin la justícia a la seva manera i això no convé a cap de les parts

Àfrica subsahariana

Bastint xarxes de desenvolupament per tot el continent africà

P. R. - ACCD

REDACCIÓ - ACCD

El sociòleg Manuel Castells ha definit l'etapa actual com la de la societat xarxa. Pot semblar un concepte només vigent per a la societat occidental i per a la part del món que té ple accés a les noves tecnologies. La realitat demostra que aquest model de treball és vigent a altres parts del món que potencien les sinergies i intercanvien coneixements i experiències. El continent africà ja està teixint les seves xarxes perquè molts problemes no són simplement sectorials o territorials, sinó que són transversals en tots els sentits.

Les xarxes que tenim actualment al continent africà permeten l'intercanvi i l'aprenentatge mutu. Cal tenir en compte que es comparteixen diferents metodologies a nivell continental, però sempre amb independència a l'hora d'aplicar-les a cada estat. En certa manera aquesta tècnica organitzativa ajuda a crear una unió africana des de la societat civil, ja que la unió política encara està pendent de realitzar-se amb profunditat.

Les xarxes són més que la suma dels actors que hi participen. Les accions dels diferents actors es re-

valoritzen i són automàticament avalades quan són compartides per actors d'altres països. Les xarxes prenen el seu més ampli sentit quan cal afrontar temes que són de caire macro, per exemple quan estem parlant de temes tals com el VIH/SIDA o qüestions de gènere, sobirania alimentària o post-conflictes. Són els temes que poden afectar a tothom, independentment de la identitat de la persona, tot i que la incidència pugui variar d'un lloc a un altre.

Dins d'aquestes xarxes els socis o *partners* que hi concorren, a part de ser diversos i a diferents nivells (com seria per exemple, UNGANET a Uganda o la *Regional Network on ethics, law and HIV*), cal que estiguin ben articulats per evitar que les associacions no esdevinguin operatives. O com es diu en versió popular, que no sigui una olla de grills que impossibiliti arribar a acords o bé marcar estratègies assumibles per a totes les parts. Per això es fa imprescindible que EN el treball en xarxa, com a internet, hi hagi nodes que articulin els diferents actors. Tots en pla d'igualtat però que algú arbitri entre les parts. Així mateix, cal un monitoratge de totes les accions, així com un procés avaluador, per garantir el bon funcionament i la correcta inversió dels recursos entre totes les parts per comprovar que es focalitza bé el problema.

El treball en xarxa potencia les complicitats i afavoreix l'intercanvi d'experiències

Les xarxes africanes compleixen unes funcions bàsiques: generar i compartir informació i anàlisi aprofitant sobretot l'impacte de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), funció d'*advocacy* o assessorament davant d'organismes internacionals, construcció i enfortiment de capacitats dels diferents actors i, com no, construcció de solidaritat, ja que hi ha desigualtat entre les dimensions dels diferents actors. A partir d'aquests punts, a l'Àfrica subsahariana bàsicament, però també extensiu al Magrib, s'han creat xarxes dedicades al suport mutu, a la dinamització d'activitats i estratègies i, per últim, a les que volen tenir millors funcions operatives i de recerca en el camp compartit.

HIC, una xarxa paradigmàtica

La Coalició Internacional per a l'Hàbitat (HIC per les seves sigles en anglès) és una associació internacional on s'integren aproximadament 400 organitzacions i persones que treballen en l'àmbit dels assentaments humans (habitatge, dret a la terra, etc.). Va néixer des-

prés de la conferència de l'ONU sobre medi ambient del 1972 i es va relançar amb la conferència celebrada a Vancouver quatre anys després. Fent de paraigua de diverses entitats va ser un dels catalitzadors de la creació del programa sobre assentaments humans, ONU-Habitat. Des d'aleshores ha tingut un paper determinant en els diversos Fòrums Urbans Mundials de Nairobi (2002), Barcelona (2004) i Vancouver (2006).

teres i necessita de reaccions supraestats. I aquest dèficit s'agreuja quan hi ha transvassaments de població a causa de conflictes, massa habituals al continent. La transformació social a través de l'habitatge és un catalitzador del desenvolupament al continent africà. Aquests principis combreguen amb els expressats pel Pla Director de la Cooperació Catalana 2007-10 que, alhora, també coincideixen amb els expressats pel

P. R. - ACCD

Els seus objectius són fer efectius els drets humans vinculats a l'habitatge, particularment dels sense sostre, dels desallotjats i desplaçats. Fer entrar dins l'agenda internacional els problemes vinculats a la manca de vivenda i de terra per al cultiu per a milions de persones és prioritari per al continent ja que és un problema que traspasa fron-

conveni Habitat de les Nacions Unides. Aquesta xarxa permet tirar endavant diversos objectius als diferents països on hi ha presents els diferents actors. És per això que, per ajudar al global del continent africà, l'ACCD considera prioritari cooperar amb xarxes, ja que permeten una major incidència, i ho subvenciona amb 100.000

“Estem reconciliant les dues costes nicaragüenques”

F. C. M. - ACCD

F. C. M. - ACCD

Puerto Cabezas (Bilwi) és la capital de la Regió Autònoma de l'Atlàntic Nord (RAAN) de Nicaragua. Aquí reproduïm una entrevista amb el seu vicecalde, Àlex Lucer, mort recentment. Era president de la Junta Rectora dels excombatents de Yatama, partit que representa la pluralitat ètnica a Nicaragua.

Vosté és d'una zona on va centrarse gran part del conflicte nicaragüenc durant els vuitantes, la costa atlàntica. Està consolidada la pau?

Estem dins el camí de la reconciliació. El nostre grup polític, Yatama, després de la guerra vam tractar-nos amb el PLC (Partit Liberal Conservador), que van estar al govern 16 anys amb diferents presidents. Però, ells es van oblidar de nosal-

tres. Ara hem fet una aliança amb els sandinistes. Allà vam estar amb l'huracà Fèlix tots junts, preocupant-nos per les necessitats del poble. Aquesta és la gran esperança de la millora de les relacions entre les dues zones de Nicaragua, l'atlàntica i la pacífica. El fet que ens haguem unit amb els sandinistes és un símbol de què la guerra s'està superant, ja que vam ser antics enemics en el conflicte. Ara estem donant una lliçó de reconciliació.

Què vol Yatama a nivell polític?

Bàsicament que ens escoltin, que les terres i els recursos han de ser comunals. Volem ser amos del nostre territori. Volem sortir de la marginació i ser particeps de les decisions. La nostra major demanda és la descentralització de Nicaragua, però alhora hem de preparar la nostra gent per a l'administració.

Com estan 20 anys després de l'autonomia?

Amb el govern liberal, l'autonomia només era de nom i ara volem practicar-la a fons. S'ha de reformar a fons i actualitzar-la més. Qüestionem el model i cal consultar més a la gent, ja que la nostra responsabilitat és portar-els-hi progrés. L'autonomia va més enllà d'una descentralització administrativa.

Els agermanaments estan molt presents a Nicaragua.

Van molt bé, Puerto Cabezas està agermanada amb Vilafranca del Penedès, Sant Pere de Ribes i la Fatarella des del 1990. En qualsevol projecte que s'ha fet, ells han respost. Ara estem fent projectes de microcrèdits i en una comunitat s'està construint un centre de salut.

I com van viure l'huracà Fèlix?

Ara estem en una etapa de recuperació. El bosc de la nostra zona va quedar destrossat en un 80-90%. I les comunitats van quedar totalment destrossades, la gent encara està en tendes de campanya. La pesca està suspesa perquè el 90% de les barques de pesca es van destrossar. I això com a ajuntament ens afecta perquè els principals ingressos venien de la pesca industrial i els boscos. I sense ingressos no podem oferir serveis als nostres ciutadans.

Per què estan separades la RAAN i RAAS (la regió Sud)?

Com a poble estem agermanats, però a nivell polític estem separats. Hi ha coordinació entre els dos territoris. Les divisions nord i sud són artificials i es van separar comunitats. En això coincidim els habitants de les dues àrees, primer som "costeños" i després nicaragüencs

El Salvador a un any de les eleccions

CARLOS G. CANO - ACCES

Amb una democràcia a punt d'arribar a la majoria d'edat, d'aquí a poc més d'un any El Salvador viurà tres sufragis consecutius (municipal, legislatiu i presidencial) que poden fer variar el seu rumb polític i donar la presidència de la República, per primer cop després de dècades de dictadura militar, una guerra civil i 17 anys de governs de dreta, a un partit d'esquerres: el FMLN (Frente Farabundo Martí de Liberación Nacional).

El Salvador és el país més petit de Centre Amèrica i, a diferència de veïns com Guatemala o Costa Rica, fins ara no ha explotat el seu potencial turístic. És una de les apostes de cara al futur, com també ho és la mineria, però a hores d'ara el seu principal baluard econòmic són les remeses que envien els dos milions i mig de salvadorencs residents als Estats Units (més de la quarta part de la població).

I que marxi tanta gent, com que molta altra s'ho plantegi, no deixa de ser un bon indicador per dibuixar el panorama d'un país que, tot i haver signat un tractat de lliure comerç i haver assumit el dòlar com a moneda, no ha aconseguit reduir la pobresa, ans el contrari, ni eradicar les "maras" (les bandes violentes juvenils), tot i el pla "Súper Mano Dura" (concebut per

eliminar la violència mitjançant la repressió). En comptes d'això, El Salvador és l'únic país d'Amèrica Llatina que manté tropes a l'Iraq.

Però la proclamació per part del FMLN, per primer cop i a més d'un any vista, d'un candidat moderat i sense passat guerriller, el periodista Mauricio Funes, ha injectat il·lusió a bona part de la societat salvadorena. El partit ARENA

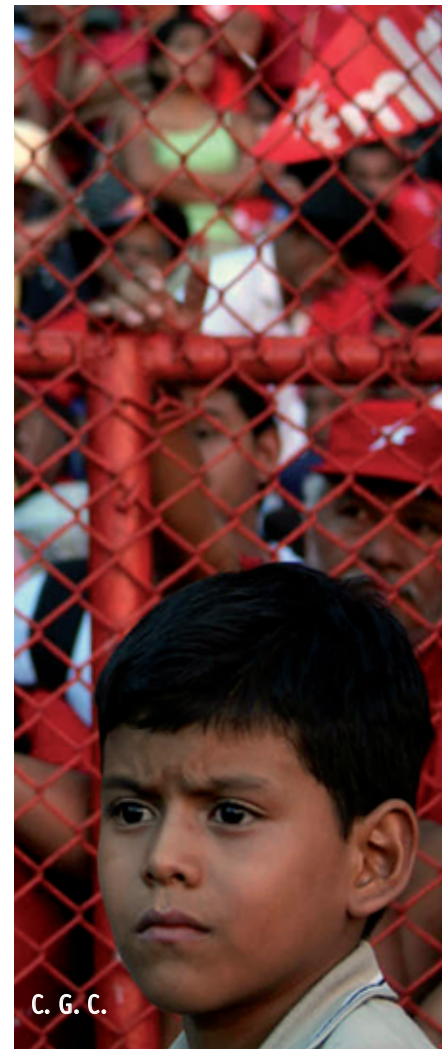
el país però, a l'hora, no se sap si prou madura com per legitimar l'alternança política i superar les pors heretades de la guerra que vinculen l'FMLN amb el comunisme o el fi de les remeses. Sigui com sigui, els propers 12 mesos seran determinants

Per primer cop es pot donar l'alternança política a El Salvador

(Alianza Republicana Nacional), de dretes, encara no ha escollit un candidat, però tot i que no són poques les veus que, des dels propis sectors conservadors, preveuen un canvi, les enquestes parlen de petites diferències. I això es tradueix en tensió política... i social.

És clar que El Salvador viu ja molt intensament el seu camí cap a les eleccions de 2009. Ho fa amb una societat dividida i conscient dels greus problemes que ha d'afrontar

C. G. C.

Amèrica Sud

MST camina cap al quart de segle de vida reclamant l'accés a la terra

E. J. C. P. - ACCD

El mes de gener d'enguany, el Moviment dels Treballadors Sense Terra del Brasil (MST) va celebrar 24 anys. Creat per lluitar per la reforma agrària i el dret a la terra dels camperols i camperoles brasilers, és un dels moviments socials més importants de l'Amèrica Llatina.

La distribució de les terres al Brasil

Brasil és un dels països del món amb una major desigualtat interna en la distribució dels ingressos familiars. (L'any 2006 tenia l'índex de GINI més alt del món). Mentre uns pocs gaudeixen de les riqueses del país, la majoria de la població viu sota el llindar de la pobresa. És precisament l'enorme concentració de la terra una de les causes principals d'aquestes desigualtats.

Durant la colonització portuguesa, es van repartir les terres en latifundis i l'estructura feudal es manté encara en l'actualitat: camperols, indígenes i esclaus no treien ni treuen cap profit de la terra que treballen.

El govern de Brasil fa anys que promet una reforma agrària. I de fet, està obligat per la constitució brasilera a expropiar aquelles terres que no siguin productives, i lliurar-

les als camperols sense terra que sí estiguin disposats a conrear-les.

Però encara avui, a Brasil, el 2% de la població posseeix la meitat de les terres productives i uns 5 milions de famílies viuen com a *sense terra* i han d'emigrar a les ciutats, als barris de les faveles.

Dels orígens fins avui

Al final de la dècada dels 70, amb l'obertura política al país, es van començar a propagar les organitzacions de lluita per la terra. I els dies 20 a 24 de gener de 1984, va tenir lloc la Primera Trobada Nacional dels Sense Terra, que va unir intel·lectuals, operaris, indígenes i treballadors rurals.

Al Brasil el 2% de la població té la meitat de les terres productives

Des d'aleshores, el Moviment *ocupa* terres no cultivades que són propietat de grans latifundistes, i les treballen. Avui dia, el Moviment actua a 24 estats de Brasil, hi ha més de 300.000 famílies assentades que ja poden treballar terres expropiades i prop de 80.000 famílies esperen, en terres ocupades,

que el govern Brasiler les expropiï per tractar-se de terres improductives.

Els objectius de l'MST són aconseguir una societat més igualitària a nivell econòmic, polític, social i cultural, a partir d'una distribució més justa de la terra i dels recursos naturals i promovent un model de producció agrària, ramadera, i forestal sostenible i popular, basat en l'agroecologia, la diversitat de cultius i la petita explotació familiar, per garantir l'autonomia econòmica de les famílies camperoles.

Suport des de l'ACCD

L'ACCD vol promoure l'enfortiment de les capacitats dels actors estratègics per millorar la governabilitat democràtica i el desenvolupament humà i alhora donar suport a la sobirania alimentària per garantir les capacitats productives i socioeconòmiques suficients per les poblacions més desfavorides.

I a més, tal i com estableix el Pla Director de Cooperació al Desenvolupament 2007-2010, per la seva extensió i les importants desigualtats en la distribució de la riquesa, Brasil va passar a ser país preferent de la Cooperació Catalana.

Concretament, l'ACCD va iniciar la relació amb el MST el gener del 2005, coincidint amb el Fòrum Social Mundial (FSM) de Porto Alegre (Brasil).

I el 5 d'octubre de 2006 signà un conveni de cooperació amb una vigència de 3 anys per donar suport

al Moviment a través de l'Escola Nacional Florestan Fernandes (ENFF).

A més, l'ACCD manté una relació de cooperació estratègica amb l'organització d'àmbit internacional Via Campesina (de la qual MST és membre), que lluita també per la sobirania alimentària i la reducció de la pobresa.

L'Escola del MST

L'ENFF és una institució promoguda per l'MST, en col·laboració amb

Uns 5 milions de famílies viuen sense accés a la terra agrícola

institucions educatives i socials del Brasil i d'altres països, per a la planificació i gestió de la formació dels educadors, dirigents camperols i nous lideratges locals, amb un doble objectiu clau: garantir l'educació bàsica als fills de les famílies que viuen als assentaments; i enfortir el procés de reforma agrària i la sobirania alimentària al Brasil i a tot el continent americà.

En el marc del conveni mencionat, el primer any l'ACCD va concedir 290.000 per a l'acabament de la construcció de l'edifici administratiu de l'ENFF; la realització d'activitats productives per a la sostenibilitat alimentària dels estudiants residents a l'Escola; el suport a l'equip docent per garantir la formació continuada; i el suport a les activitats pedagògiques de formació dels dirigents. Per aquest any 2008 ja s'han concedit 172.864 addicionals

Mediterrània

Catalunya reforça el seu suport i compromís amb els refugiats palestins

E. V. - ACCD

Palestina és país prioritari per la Cooperació Catalana i UNRWA un soci privilegiat de l'ACCD amb qui col·labora des del 2004, any en què es va signar el primer acord marc de treball conjunt i de suport a la feina que l'Agència de Nacions Unides està fent amb els refugiats palestins. A més, l'ACCD dóna prioritat als àmbits educatiu i de salut, sectors en què s'evidencia especialment la situació de vulnerabilitat extrema de la població palestina.

D'acord amb aquestes prioritats, i en el marc del conveni marc, el 2005 es va signar una addenda per a dur a terme la rehabilitació del centre de salut de Nusseirah, a la Franja de Gaza; i el 2006 es va rehabilitar part de l'escola de Deir El Balah, també a la Franja, que havia estat destruïda per l'Exèrcit israelià.

El mes de novembre passat es va signar l'addenda 2007 que impulsarà un programa d'atenció psico-social a nenes i nens palestins refugiats que estan exposats a un context de violència constant en algun dels 19 camps de Cisjordània. L'objectiu d'aquesta intervenció serà prevenir i alleugerir els diversos símptomes psicològics

patits per la població refugiada palestina a causa de la violència als Territoris Palestins Ocupats i es podrà establir un sistema de detecció i consultes de qualitat sobre problemes psicològics en centres comunitaris, escoles i centres de salut que UNRWA té en els camps de refugiats.

Val a dir que en el mateix marc d'actuació, el suport als refugiats palestins també s'ha fet des de l'àmbit més humanitari, mitjançant una altra addenda que havia de fer front a la crisi humana vis-

El segon acord marc referma el suport de l'ACCD a UNRWA fins el 2011

cuda durant l'estiu del 2006 per la invasió de la Franja per part de l'Exèrcit israelià.

S. A. F. - ACCD

Signatura del segon conveni marc

De fet, la visita de la Comissionada General d'UNRWA a Barcelona tenia com a objectiu principal la signatura del segon acord marc de col·laboració, que lliga el suport de la Cooperació Catalana amb l'Agència de Nacions Unides fins al 2011.

El suport es concretarà també mitjançant addendes anuals depenent de les necessitats més imminents de cada moment a la zona i de les línies estratègiques de l'ACCD. El conveni va ser signat en nom de la Generalitat pel seu vicepresident, Josep-Lluís Carod-Rovira.

La Generalitat és l'únic donant governamental no estatal d'UNRWA

La Generalitat, únic donant no estatal

La Generalitat de Catalunya és l'únic donant governamental no estatal d'UNRWA. I en aquest sentit, diversos representants del govern català, com la secretària d'Afers Exteriors, Roser Clavell, i el director de l'ACCD, Andreu Felip, van participar al mes de novembre de l'anypassat en una trobada de donants que va organitzar l'ONU a Jordània per analitzar la situació dels refugiats palestins en els diversos països i per emfasitzar la necessitat de seguir col·laborant amb aquesta causa, que encara no ha finalitzat seixanta anys després de l'inici del conflicte

Catalunya i Palestina

Els Territoris Palestins Ocupats (TPO) constitueixen una àrea d'actuació prioritària de la Cooperació Catalana, tant des d'una perspectiva de desenvolupament com més estrictament des de l'àmbit de construcció de pau.

En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya ja fa uns anys que col·labora en el desenvolupament i la millora de la qualitat de vida del poble palestí als territoris de Cisjordània i la Franja de Gaza. Si bé per volum econòmic la reconstrucció d'infraestructures és l'àmbit on més recursos financers s'han destinat per part de l'ACCD (fruit dels convenis amb l'Ajuntament de

Gaza i el Comitè de Rehabilitació d'Hebron), els principals sectors on s'intervé (en nombre de projectes aprovats) són el de salut, desenvolupament comunitari i la construcció de la pau.

Davant una situació caracteritzada per la fragmentació del territori, el desmantellament institucional, les mancances en la provisió de serveis bàsics i la desvertebració de la societat per les polítiques d'ocupació israelianes, l'ACCD dirigeix les seves actuacions a enfortir les estructures socials que permetin un cert grau d'autososteniment. Per això, l'objectiu transversal de la promoció dels drets humans, el foment de la governabilitat i l'enfortiment del teixit social constitueix un eix central dels projectes de co-

operació al desenvolupament que es duen a terme a Palestina.

Des del 2005, l'ACCD dona suport a iniciatives que contribueixen a afavorir els processos de construcció de confiança entre les societats palestina i israeliana: des del treball amb organitzacions que aposten pel reconeixement de l'altre pel manteniment de ponts de diàleg i de treball conjunt.

D'altra banda, l'ACCD ha impulsat dues missions d'observació electoral a Palestina amb l'objectiu de participar en el procés de construcció nacional del poble palestí, encara pendent de crear un Estat

L'ACCD ofereix el seu suport a les operacions del PMA al Congo i Somàlia

REDACCIÓ - ACCD

Els conflictes armats deixen un llast al continent africà que incideix especialment en la població civil a tots els nivells, però el primer que queda sempre afectat és el de l'alimentació. La República Democràtica del Congo té prop de tres milions de desplaçats i una cosa similar passa a Somàlia amb mig milió de desplaçats interns i més de 2 milions de persones que són dependents de l'ajuda alimentària a causa dels conflictes vigents en aquesta zona.

L'ajut alimentari és internacionalment reconegut com un dels àmbits d'actuació prioritaris en el marc de l'acció humanitària, i una necessitat bàsica en crisis oblidades com les de la República Democràtica del Congo i Somàlia.

En aquest sentit, l'ACCD té l'acció humanitària com una línia estratègica d'actuació així com la voluntat d'establir relacions multilaterals amb aquells organismes i agències de Nacions Unides que consideri especialment rellevant en els àmbits de la cooperació al

desenvolupament, l'acció humanitària i la construcció de pau.

A més, la sobirania alimentària és un dels principis d'actuació de l'ACCD, i s'inclou en les polítiques d'ajuda alimentària desenvolupades en l'àmbit de l'acció humanitària.

**L'ACCD
aportarà
300.000 a les
operacions del
Programa
Mundial
d'Aliments**

En aquest context, l'ACCD aportarà 300.000 euros per al suport a les operacions alimentàries del Programa Mundial d'Aliments (PMA) de les Nacions Unides a la República Democràtica del Congo i a Somàlia, tots dos al continent africà. Una aportació que es fixa a través d'un conveni de col·laboració entre els dos organismes, mitjançant

E. V. - ACCD

el qual es defineixen dues línies específiques d'actuació:

1. 150.000 euros per al suport alimentari per l'alleujament i protecció de subsistències a Somàlia.
2. 150.000 euros per a l'operació prolongada de socors i recuperació a favor de les poblacions afectades pels conflictes armats a la República Democràtica del Congo.

Segons, Peter Goossens, director del PMA a Somàlia, "El suport de Catalunya arriba en un moment crític per a la població somalí, que està sent afectada pels pitjors nivells de violència i la pitjor sequera dels últims anys".

El PMA és l'agència d'ajut alimentari de l'Organització de les Nacions Unides amb l'objectiu de proporcionar ajut d'emergència i ajut per al desenvolupament per eradicar la fam i la pobresa en els països i poblacions més pobres i que pateixen inseguretats alimentàries.

Actualment, faciliten aliments a una mitjana de 90 milions de persones, incloent a 58 milions d'infants en prop de 80 dels països més pobres del món.

Situació complicada a la RDC i Somàlia

Després de set anys de guerra a la RD del Congo, les famílies desplaçades pel conflicte estan vivint enmig de condicions molt dures de vida, amb greus problemes nutri-

EL PMA dóna ajut d'emergència a poblacions que pateixen inseguretats alimentàries

cionals i una manca d'accés a mitjans de subsistència. A dia d'avui la violència esporàdica a la zona est del país continua sent una amenaça per a la població civil, que veu mermades les seves possibilitats de treballar les terres. Al mes de desembre passat, a causa de la violència al país, el PMA va

aturar les distribucions alimentàries a la zona, afectant més de 335.000 desplaçats.

A Somàlia, per la seva banda, els forts combats que han afectat a la capital han obligat a unes 600.000 persones (dos tercers parts de la població) a desplaçar-se de les seves llars, provocant una crisi humanitària sense precedents en els últims anys, agreujant la situació que ja de per sí existeix en un país sense govern. La inseguretat, a més, no és una situació única a terra ferma: al 2007, tres vaixells amb aliments del PMA van ser atacats per pirates a les costes de Somàlia, una pràctica bastant habitual darrerament. I aquesta dada és especialment significativa tenint en compte que el 80% dels aliments que es distribueixen en aquest país arriben via marítima

P. R. - ACCD

Sensibilització

El Fòrum Social Català referma el compromís solidari de Catalunya

H. V. - ACCD

El Fòrum Social Mundial (FSM) és un espai democràtic de debat, reflexió i formulació de propostes de canvi, d'experiències i articulació de moviments socials, ONGD i altres organitzacions de la societat civil organitzada. Podria dir-se que els FSM representen una nova manera d'organitzar-se de la societat civil, alhora que esdevenen un punt de trobada i de diàleg per a la globalització de la solidaritat, la justícia social, els drets universals, la pau i el desenvolupament.

Aquest procés va començar el 2001 a Porto Alegre (Rio Grande do Sul, Brasil). Des d'aleshores i amb la voluntat de fer arribar aquest procés als àmbits més propers de la ciutadania d'arreu del món, es va iniciar un procés de descentralització amb la celebració de l'FSM a Mumbai (Índia) el 2004, a Bamako (Mali), Caracas (Veneçuela) i Karatxi (Pakistan), simultàniament el 2006 i a Nairobi (Kènia) el 2007. A banda, també es varen fomentar les celebracions dels fòrums regionals i temàtics (de les Amèriques, Europeu, Mediterrani, etc.).

Catalunya ha demostrat en diverses ocasions la seva solidaritat, compromís i capacitat de mobilització i organització en defensa d'un món més just, solidari i en pau. En aquest sentit, els catalans i catalanes han estat presents als

Catalunya ha estat present a totes les edicions dels Fòrums Socials Mundials des de la primera edició

diversos FSM des de la primera edició i també són presents al Consell Internacional (CI) des de la seva creació. Així mateix, Barcelona ha acollit reunions del CI en alguna ocasió i la celebració del primer Fòrum Social de la Mediterrània el juny del 2005, que va comptar amb el suport de l'ACCD.

Així doncs, i amb la voluntat de fer extensiu, més obert i sobretot més participatiu el que des de l'any 2001 coneixem com la construcció d'un altre món possible els dies 25 i 26 de gener, l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona va aco-

El FSCat també ha contribuït a possibilitar el contrapunt al Fòrum Econòmic de Davos

llir el primer Fòrum Social Català (FSCat), oferint-nos una mostra més de la bona salut de la societat civil catalana.

Un cop finalitzat l'esdeveniment, els organitzadors i els participants podem constatar que ha estat un èxit. I les xifres ho confirmen; aconseguir que les 12 sales que acullen diversos tallers i conferències sobre temàtiques tan diverses com els drets humans i laborals, la nova llei d'Educació, el decreixement, la feminització de la pobresa i les deslocalitzacions, entre molts d'altres estiguin plenes de gom a gom són mostra d'aquest èxit.

La celebració d'aquest FSCat respon a la crida per la descentralització, fent un pas més cap a la consolidació del fòrum com a procés convertint-lo en més obert i participatiu. Per això, enguany el fòrum social ha tingut 200 seus i 200 formats amb un mateix comú denominador: les alternatives per un altre món possible.

Així doncs, podem dir amb convenciment i amb fermesa que un altre món ja és possible i que cada cop més hi ha més persones involucrades en aquest procés participatiu, obert i transformador a nivell global. Més persones amb més iniciatives i sobretot amb més capacitat per fer aquest contrapunt més que simbòlic a les lleis sorgides al Fòrum Econòmic de Davos (Suïssa).

El lobby, la força de la unitat mundial

Amb tot, i malgrat l'èxit assolit tan a nivell català com a nivell de mobilització global, no podem perdre de vista ni oblidar la força de la mobilització global i unitària. La funció de lobby a nivell mundial que ha aconseguit el Fòrum Social Mundial durant els seus vuit anys de vida.

És cert que cal revisar algunes de les metodologies i algunes de les seves pràctiques, i també cal revi-

sar, per consolidar-lo, el seu finançament, però el que no cal revisar és el seu fons i el seu objectiu; el de treballar en xarxa a nivell mundial creant alternatives a un model de desenvolupament basat en el creixement econòmic oblidant-se dels drets i de les necessitats reals de les persones i dels pobles del món, així com de la necessitat d'un nou paradigma sostenible i energètic a nivell mundial.

Malgrat el seguiment que des de l'ACCD fem i hem fet al procés dels Fòrums Socials, som plenament conscients de la distància i el respecte que hem de mantenir-hi com a institució a l'hora d'opinar i valorar aquests esdeveniments, ja que és una responsabilitat dels moviments socials i les organitzacions que hi participen de treballar i de convertir l'FSM en allò que volen i pretenen. Amb tot, es constata que el procés del Fòrum Social Mundial avança i es consolida i ho fa, també, amb empremta catalana

Dimecres 16 de gener el Palau Robert de Barcelona va obrir el cicle de concerts solidaris 2008 que s'organitza un any més en col·laboració amb l'ACCD. Enguany, la finalitat del cicle és donar a conèixer la tasca que l'Hospital de San Joan de Déu realitza en l'atenció mèdica d'infants de Sierra Leone. El cicle s'allargarà fins el 21 de maig. El públic assistent als concerts pot col·laborar amb el programa mitjançant una aportació de quatre euros en concepte d'entrada.

Nou cicle de concerts solidaris al Palau Robert

Jornades per a l'anàlisi del paper de l'acció humanitària i la cooperació en situacions de conflicte

El protagonisme de la cooperació i l'acció humanitària en escenaris de conflicte i la seva implicació cada cop més gran en la gestió de les seves conseqüències plantegen nous reptes per als actors humanitaris. Amb aquesta premissa, l'ACCD i l'IECAH van organitzar el 21 i el 22 de gener a

Barcelona unes jornades per analitzar els nous instruments de què disposen els actors humanitaris per analitzar l'impacte de les seves accions en països i situacions de conflicte. Es tracta d'instruments com el *Do No Harm* o el *Peace and Conflict Impact Assessment* (PCIA).

Seminari "Justícia per a l'Àfrica"

Organitzat per l'entitat Justícia i Pau amb la col·laboració de l'ACCD i el Centre d'Estudis Pastoral, del 14 al 23 de gener es va celebrar un seminari per a reflexionar sobre els reptes per la pau i el desenvolupament a l'Àfrica subsahariana i les responsabilitats d'Europa. El seminari va constar d'un total de sis sessions, en les quals es van analitzar temes com el deute extern, la situació d'Àfrica en el context del comerç internacional, les iniciatives de codesenvolupament o els factors externs dels conflictes armats a l'Àfrica. El continent encara està marcat per la violència dins dels diferents estats. Kènia, la República Democràtica del Congo o el Sudan són la mostra més fefaent de què la pau encara és una quimera a la zona.

Dones musulmanes contra la violència de gènere

L'Associació per als Drets Humans a l'Afganistan (ASDHA) va organitzar el 15 i 16 de gener les segones jornades sobre violència de gènere a l'Afganistan, en què van participar dones musulmanes de països com l'Afganistan, l'Iran o Palestina amb l'objectiu de fomentar l'intercanvi d'experiències en contra la violència masculista.

Entre les ponents, hi ha va haver la Premi Nobel de la Pau iraniana, Shirin Ebadi, i Hangama Anwari, membre de la Comissió Independent per als DDHH a l'Afganistan. Qüestions com la sexualitat, la maternitat, el feminisme o la violació dels drets de les dones van centrar les xerrades i taules rodones.

Cultura solidària

Aquest informe encarregat per l'ACCD el 2005 inaugura la nova línia editorial de Casa Amèrica - Catalunya. És un estudi sobre la cooperació cultural i el seu impacte en el desenvolupament econòmic i social al continent americà. Cal tenir en compte que la cooperació cultural és una de les eines més eficaces per garantir el desenvolupament, com bé diu un fragment del llibre la lluita contra la pobresa sense tenir en compte els drets culturals no té cap mena de sentit perquè és condemnar-se al fracàs. Per això és convenient respectar la

diversitat cultural perquè sense ella no hi ha desenvolupament humà. Aquesta situació obliga a tenir en compte el parer dels antropòlegs, sociòlegs i gestors culturals per aconseguir un ple desenvolupament integral de les societats a on s'interactua. Es pot progressar i fer una aportació a la humanitat sense renunciar a les pròpies arrels, entenent la diversitat com un actiu i no com un fre davant de falsos cosmopolitismes. Sovint cal tornar a un lloc comú que canta en Raimon: "Qui perd els orígens, perd la identitat".

Cooperació cultural al desenvolupament

AA. DD.
Km. 13.774

Ali Farka Touré

Aquest cantautor de Mali podria ser considerat el patriarca de la música africana. Constatant que hi ha registres musicals universals com el blues o el soul, Touré va demostrar que es podien cantar sense renunciar a les pròpies arrels africanes. Per això va cantar amb les llengües songhay, fula y tamacheck, pròpies del seu país d'origen. Sincretisme africà total.

Voces inocentes

La infantesa robada és una constant diària per a milions d'infants que viuen al Sud. Més de 300.000 nens serveixen en exèrcits o guerrilles en almenys quaranta països i aquesta pel·lícula, dirigida per Luis Mandoki, tracta concretament la història real d'un nen de El Salvador que va ser obligat a combatre amb l'exèrcit contra la guerrilla d'esquerreres del seu país.

www.unjocperillos.org

"Un joc perillós" és una eina d'educació per al desenvolupament dirigida a estudiants, però útil per a totes les edats. Mitjançant aquest joc en línia, es pot aprendre el que està passant al món d'una forma lúdica a partir de les relacions Nord-Sud. Cal sensibilitzar de forma amena per transformar de manera seriosa.

Ladenúnc!a

aminos de Esperanza“ Madres de la C

SEBASTIÁN RIVERA GASTRILLÓN
DESAPARECIÓ 30 / MARZO - 2005

**POR EL DERECHO A LA
VIDA Y A LA LIBERTAD**

NO MÁS!

**QUE REGRESEN YA
LOS SECUESTRADOS
Y DESAPARECIDOS**

LUIS GUILLERMO RODRÍGUEZ G.
DESAPARECIÓ 30 / MARZO - 2005

JORGE LARREA ARANGO
DESAPARECIÓ 28 / ABRIL - 2005

PABLO EMILIO
DESAPARECIÓ

Los Queremos Vivos, Libres y en Paz